3 Απριλίου 2015

Πρωτ. Πρόδρομος Κολτουκτσόγλου: Η μετάνοια είναι η απάντηση του ανθρώπου στην αγάπη του Θεού

στη

Με το έλεος της θείας ευσπλαχνίας και την αληθινή μετάνοια εκ μέρους μας, η τραυματισμένη ψυχή μας δεν μένει πια αγιάτρευτη.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου
Στην 2η Θεία Λειτουργία που τελέσθηκε την Κυριακή 29 Μαρτίου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ιερούργησε και μίλησε ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Πρόδρομος Κολτουκτσόγλου, από την Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς.
Με τη συμμετοχή του π. Προδρόμου, ολοκληρώθηκε ο κύκλος των ομιλιών που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των λατρευτικών συνάξεων και των ενοριακών εκδηλώσεων, της εορταστικής περιόδου «Ευαγγελίστρια 2015».
Η ομιλία του ήταν αφιερωμένη στην Ε΄ Κυριακή των νηστειών, ημέρα κατά την οποία τιμάται η μνήμη της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Η τιμωμένη Οσία εκοιμήθη την 4η Απριλίου, αλλά οι Πατέρες όρισαν για πνευματικούς μόνο λόγους να εορτάζεται την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών. Το συναξάρι της Οσίας μας εξηγεί το λόγο που αποφασίσθηκε να εορτάζεται λίγες μέρες πριν την είσοδο μας στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα.
Διαβάζουμε λοιπόν στο συναξάρι ότι αυτό αποφασίσθηκε, ώστε φθάνοντας στο τέλος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, να διεγείρονται από τον βίο της Οσίας οι ράθυμοι και αμαρτωλοί και να τρέξουν «προς μετάνοιαν», έχοντας ως υπόδειγμα μετανοίας την Οσία. Η Εκκλησία μας λοιπόν, ως πνευματικό θεραπευτήριο, χρησιμοποιεί «δια τους κακώς έχοντας και πάσχοντας» από την αμαρτία, την παρουσία της αγίας μορφής της Μαρίας της Αιγυπτίας, λίγες μέρες πριν το Πάσχα.
Και το κάνουν αυτό οι Πατέρες για δύο λόγους, συνέχισε. Κατά πρώτον για να καταδειχτεί η φιλάνθρωπος στάση του Θεού, ο οποίος έστειλε τον Υιόν Του με

σκοπό, όποιος πιστεύει σε Αυτόν, στον Λόγο του Θεού δηλαδή, να μην χαθεί, να μην πεθάνει, αλλά να έχει ζωή αιώνιο. Και κατά δεύτερον, να μας διδάξουν να μην φοβόμαστε επειδή αμαρτάνουμε, να μην πτοούμεθα όταν παραβαίνουμε τις εντολές του Θεού, διότι ο Παράδεισος είναι και για τους αμαρτωλούς, οι οποίοι όταν εγκαταλείψουν την ράθυμο και αμαρτωλή ζωή τους και αποκτήσουν καρδιά συντετριμμένη και τεταπεινωμένη, θα γίνουν κληρονόμοι του Παραδείσου.

Όπως εξήγησε, η ραθυμία, η πνευματική τεμπελιά δηλαδή, θεωρείτε ψυχοφθόρος ασθένεια και ύπουλο νόσημα της πνευματικής ζωής. Η αμαρτωλή ζωή της Αγίας, αλλά και η μετάνοια της, έρχεται να μας διδάξει ότι ο άνθρωπος, όταν εγκαταλείψει τις αμαρτωλές κινήσεις του σώματος, που είναι απόρροια των αμαρτωλών σκέψεων, καθαρίζεται ψυχικά και σωματικά και ενώνεται πάλι με τον Θεό και δημιουργό Του.

Και συνέχισε ο π. Πρόδρομος:

«Η Οσία λοιπόν, λόγω της άσωτης ζωής της και της σαρκικής επιθυμίας που είχε, ακολούθησε και αυτή τους προσκυνητές οι οποίοι πήγαιναν στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσουν τον Τίμιο Σταυρό. Και το έκανε αυτό όχι για να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό, αλλά για να γνωρίσει νέους και πολλούς εραστές που θα ήταν έτοιμοι να ικανοποιήσουν το σαρκικό πάθος της.

Προσπαθώντας όμως να εισέλθει στο ναό κάποια δύναμη την εμπόδισε να προχωρήσει. Κάτι ένοιωσε εκείνη την στιγμή! Από κάτι συγκλονίστηκε! Ένοιωθε σαν κάποιος να της λέει ότι δεν είναι άξια να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό! Η αμαρτωλή ζωή της την εμπόδιζε να γευθεί την χαρά και την δύναμη του Τιμίου Σταυρού!

Και τι κάνει τότε η Αγία. Δεν γυρίζει την πλάτη της για να φύγει από το Ναό. Επιμένει, ποθεί πλέον όσο ποτέ άλλοτε ή καλύτερα για πρώτη φορά στη ζωή της, να μπει στο Ναό και να προσκυνήσει τον Τίμιο Σταυρό! Τρέχει λοιπόν η Οσία στην μητέρα του Θεού!»

Έτσι, πηγαίνει και στέκεται μπροστά στην εικόνα της Παναγίας. Τη νιώθει και δική της μητέρα και την παρακαλεί με δάκρυα να της επιτρέψει να μπει στο Ναό και να προσκυνήσει τον Σταυρό του Υιού Της, ο οποίος επάνω Του έχυσε το αίμα Του για την σωτηρία των αμαρτωλών. Ο βίος της μετετράπη, ευχαρίστησε την Θεοτόκο και μια φωνή την προτρέπει να πάει στην έρημο πέραν του Ιορδάνου, μακριά από επίγειους πειρασμούς, θάβοντας την αμαρτία και την φιλήδονη ζωή της.

Στο άκουσμα αυτής της φωνής και προτροπής, παίρνει τον δρόμο προς την έρημο, αφού προηγουμένως πέρασε από την Ιερά Μονή του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού στον Ιορδάνη ποταμό, κοινώνησε των αχράντων μυστηρίων και ενωμένη με το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, συνέχισε τον δρόμο ο οποίος την οδήγησε στην τέλεια απομόνωση της ερήμου.

Έκλαψε και πόνεσε πολλές φορές, είπε ο ομιλητής. Ένιωσε πολλές φορές αδύνατη στον πόλεμο με τους λογισμούς και τις επιθυμίες της, ουσιαστικά νίκησε τον

διάβολο που την πολεμούσε με αναμνήσεις. Η ίδια ζούσε με τα άγρια ζώα και καθημερινά πολεμούσε τα πάθη και τις επιθυμίες της. Με την διαρκή άσκηση μεταμορφώθηκε – θεώθηκε το σώμα της. Και ο Θεός που δίνει πλούσια την Χάρι Του, λόγω της πνευματικής καταστάσεως της Οσίας, της έδωσε το διορατικό χάρισμα ώστε να γνωρίζει το όνομα του αββά Ζωσιμά.

Βλέπουμε, τόνισε ο π. Πρόδρομος, πως με την αμαρτωλή ζωή της ζούσε μια κατάσταση οδύνης. Γευόταν τις ομορφιές των σαρκικών απολαύσεων αλλά ζούσε μια ζωή στερημένη από την παρουσία του Θεού. Αλλά θέλει «αρετή και τόλμη» η μετάνοια. Είναι ένα δύσκολο άθλημα. Θέλει πολλές θυσίες, θέλει πολλή προσπάθεια, επιζητά πολλά δάκρυα. Η μετάνοια είναι για ψυχές δυνατές και αποφασισμένες για να πετύχουν.

Στην Οσία η θύρα της χάριτος ανοίγει με την είσοδο στο Ναό, με την μυστική επέμβαση της Θεοτόκου. Από εκείνη την στιγμή άρχισε η αντίστροφη πορεία της Οσίας και ξεκίνησε τον αγώνα τον πνευματικό. Με την μετάνοιά της ζει την πρώτη πραγματική ανάσταση από την αμαρτία και νιώθει για πρώτη φορά την πραγματική χαρά και την πληρότητα στη ζωή της.

Και ολοκληρώνοντας τον λόγο του, είπε ο π. Πρόδρομος:

«Η ζωή της Οσίας Μαρίας έρχεται να διδάξει όλους μας να μην απελπιζόμαστε εξαιτίας της αμαρτωλότητος μας. Διότι με το έλεος της θείας ευσπλαχνίας και την αληθινή μετάνοια εκ μέρους μας, η τραυματισμένη ψυχή μας δεν μένει πια αγιάτρευτη. Την αναλαμβάνει ο ίδιος ο Ιατρός της ψυχής μας, ο Ιησούς Χριστός. Η μετάνοια είναι η νέα ενέργεια, την οποία χαρίζει ο Χριστός σε εμάς τους αμαρτωλούς. Μόνο με τον Χριστό λειτουργεί αποφασιστικά και σωστικά η μετάνοια.

Σήμερα, εδώ και τώρα, πρέπει να αποφασίσουμε και να μετανοήσουμε. Η μετάνοια είναι η απάντηση του ανθρώπου στην αγάπη του Θεού. Η μετάνοια είναι η ηρωική έξοδος από την αμαρτία. Είναι η ορμή να βγούμε από τον εαυτό μας, για να συναντήσουμε τον Θεό. Να βγούμε από την κόλαση μας, για να ζήσουμε τον Παράδεισο.»

Την ομιλία του π. Προδρόμου μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ.